

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

7. maj 2010

Besvarelse af spørgsmål S 2019 stillet af Benny Engelbrecht (S) den 26. april 2010.

Spørgsmål S 2019:

"Hvad er ministerens holdning til, at banker herunder Lån og Spar automatisk overgår til at sende deres kunder en elektronisk kontoudskrift og opkræver en årlig afgift på 300 kr. for fortsat at fremsende kundens kontoudskrift i papirform taget i betragtning, at der stadig er især ældre borgere i Danmark, som ikke har adgang til internettet?"

Svar:

Reglerne om kontoudtog og adgang til at kræve gebyrer for kontoudtog følger af lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester, der trådte i kraft den 1. november 2009. Før denne lov trådte i kraft, fandtes der ikke en udtrykkelig regulering af dette spørgsmål.

Det fremgår af § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, i lov om betalingstjenester, at en betaler og betalingsmodtager skal have meddelelse om en debitering, henholdsvis en kreditering, af en betalingskonto hurtigst muligt efter, at denne har fundet sted.

Efter § 53, stk. 2, og § 54, stk. 2, kan det dog aftales, at disse oplysninger skal meddeles eller stilles til rådighed mindst en gang om måneden og på en måde, som gør det muligt for betaleren henholdsvis betalingsmodtageren at lagre og gengive oplysningerne uændret.

Det beror på aftalen mellem en udbyder og betaler henholdsvis betalingsmodtager, hvordan oplysninger efter § 53, stk. 2, og § 54, stk. 2, skal stilles til rådighed, så længe kravet om, at det skal være muligt for betaleren henholdsvis betalingsmodtageren at lagre og gengive oplysningerne uændret, er opfyldt. Efter bemærkningerne til bestemmelsen kan disse oplysninger gives i netbank eller på et kontoudtog.

Et kontoudtog kan enten være på papir eller på et andet varigt medium, fx e-mail.

Det vil således være muligt at aftale, at oplysninger om bevægelser på en betalingskonto skal gives i elektronisk form. Tilsvarende vil det være muligt at ændre eksisterende aftaler, så det bliver muligt at give oplysning om bevægelser på en betalingskonto i elektronisk form.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Dette svarer til, hvad der var gældende før lov om betalingstjenester trådte i kraft.

For så vidt angår spørgsmålet om betaling for oplysning om bevægelser på en betalingskonto, fastlægges der med § 42, stk. 1, i lov om betalingstjenester grænser for, hvornår der må opkræves gebyrer for fx et kontoudtog.

Det fremgår af § 42, stk. 1, at udbydere ikke må kræve betaling for oplysninger, som skal leveres efter bestemmelserne i kapitel 5. Det vil bl.a. sige de oplysninger, der er nævnt ovenfor.

Hvis en udbyder efter anmodning fra en bruger leverer supplerende oplysninger, hyppigere oplysninger eller tilbyder overførsel af disse oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler end fastlagt i rammeaftalen, følger det af § 42, stk. 2, at en eventuel betaling skal stå i rimeligt forhold til betalingstjenesteudbyderens faktiske omkostninger.

Af bemærkningerne til § 42 fremgår følgende:

”...efter forslaget til § 54, stk. 2, kan [det] aftales, at oplysninger til en betalingsmodtager efter gennemførelsen af en betalingstransaktion skal meddeles eller stilles til rådighed en gang om måneden. Såfremt det aftales, at oplysningerne skal meddeles hyppigere end en gang om måneden, for eksempel hver 14. dag, kan udbyderen kræve et gebyr for denne ydelse, hvis disse hyppigere oplysninger leveres efter anmodning fra brugeren. Hvis en udbyder udformer sine almindelige forretningsbetingelser, så der altid gives meddelelse hver 14. dag om gennemførte betalingstransaktioner, kan der ikke opkræves gebyrer for denne ydelse, fordi den ikke stilles til rådighed efter anmodning fra brugeren.”

Efter loven skal en betaler eller betalingsmodtager således have gratis adgang til at modtage oplysninger om bevægelser på en betalingskonto. Hvordan oplysningerne skal gives beror derimod på rammeaftalen, hvor det som nævnt er muligt at aftale, at oplysningerne kan gives elektronisk.

Hvis en kunde i dette tilfælde samtidig anmoder om at få oplysningerne leveret i papirform, vil der kunne opkræves en betaling, der skal stå i rimeligt forhold til betalingstjenesteudbyderens faktiske omkostninger, jf. § 42, stk. 2.

Ifølge tal fra Finansrådet var der i januar 2010 indgået 4.1 mio. netbankaftaler med privatkunder i Danmark. En kunde, der har adgang til netbank i to pengeinstitutter, vil tælle med i dette tal to gange. Omvendt vil der være familier der kun har én netbanksaftale. I lyset af, at den danske befolkning udgør ca. 5,5 mio., mener jeg, at dette viser, at mange danskere er IT-parate og klar til at benytte netbank eller modtage elektroniske kontoudskrifter.

Visse banker har som led i konkurrencen valgt at konkurrere på forskellige parametre. Nogle banker tilbyder gebyrfri koncepter, hvor kunderne i høje-

re grad må betjene sig selv. Det er derfor vigtigt, at de kunder, der lægger vægt på en højere grad af service orienterer sig mod de banker, der tilbyder dette.

Jeg mener derfor, at det er fornuftigt, at bankerne har mulighed for, at overgå til at sende deres kunder en elektronisk kontoudskrift.